

Szivárvány

A DEBRECEN-NAGYERDEI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2026/7

***„Mert tied az ország, a hatalom
és a dicsőség mindörökké.”***

(Mt 6,13)

Összetartozásunk napja, 2026

„Szivárványívemet helyezem a felhőkre, az lesz a jele a szövetségnek, melyet én a világgal kötök.” 1Móz 9,13

Összetartozásunk napja

2010 óta szokás gyülekezetünkben, hogy egy tavaszi vagy nyári vasárnapon nem a szokásos, fél 9-kor és fél 11-kor kezdődő istentiszteleteinkre hívjuk a testvéreket, hanem egy olyan gyülekezeti napra, amelyen a nagyerdeiek valóban megélhetik összetartozásukat az éneken, az imádságban, az igehallgatásban, az asztalközösségben és a játékban. Tudjuk jól, hogy a „félkilencsek” és „féltizenegyesek” az év többi vasárnapján is egy gyülekezetet alkotnak, mégis felemelő ez az együtt töltött nap mindannyiunk számára. Idén az „Imádság évéhez” kapcsolódtak a délelőtti énekek,

bizonyosságtételek és az igehirdetés is. Az Úri imádságról szóló dialógus-prédikációban mindhárom lelkész részt vett, szolgált a kórus és a zenekar is, és sok-sok gyülekezeti tagunk járult hozzá természetben, anyagiakban, szolgálattal vagy hűséges jelenléttel az Összetartozásunk napjához. A közös ebéden 270-en vettünk részt, majd volt dicsőítés, szellemi vetélkedő és tombolahúzás is. A Szivárvány mostani számában szerkesztett változatban közöljük Konrád Máté Dániel és Vadász Csilla bizonyosságtételeit, akik imaéletükről vallottak.

(A szerk.)

Imádság – Megérkezés Isten jelenlétébe

„Adjatok hálát az Úrnak, mert jó, mert örökké tart szeretete!

Így szóljanak az Úr megváltottai, akiket megváltott az ellenség kezéből, és összegyűjtött különböző országokból, keletről, nyugatról, északról és délről.”

(Zsolt 107,1-3)

A megtérésem és bizonyágtételtem az imádsággal kapcsolatban épp olyan sajátos és egyedi, ahogy Isten engem személyre szabottan vezetni tudott az Ő megismerésében.

Mivel 42 évesen, felnőttként tértem meg, így lehetőségem van arra, hogy visszatekintve életemre azokat a számomra fontos eseményeket emeljem ki, amelyekben személyesen kapcsolódtam Istenhez. Amelyek által megtapasztaltam és megértettem, hogy ez a folyamatos, élő, bizalmas kapcsolat a legértékesebb dolog, amit kegyelemből kaphatunk, és ápolhatunk az élő Istennel.

Nem hívő családban nőttem fel, senki sem beszélt nekem Istenről. 21 év házasság után, 2004-ben váltam el a férjemtől. Négy gyermeket neveltünk.

Aznap délután, amikor elhagyta családunkat a volt férjem, egy pillanat alatt elveszítettem mindent, éppúgy, mint Jób. Talán azért volt annyira fájdalmas, mert gyerekkori álmom egy szép, kerek család volt.

Amikor eljött az este, a házunk udvarán sírtam keservesen, és azt mondtam: „Ha te tényleg vagy, ha te tényleg létezel, Isten, akkor én leteszem az életemet a te kezébe, mert ameddig én vezettem, azzal eddig jutottam. Viszont van egy kérésem: minden kérdésemre válaszolj!”

Másnap hajnalban teljesen váratlanul meghalt az édesanyám...

Egy ideig nem történt semmi, majd minden élethelyzetem és Isten kezéből vett

útmutatásom a Nagyerdei Református Egyházköztség felé vezetett. Barbara lányommal nagyjából egy időben tértünk meg, és csatlakoztunk a Bibliaiskolához, majd konfirmáltunk.

Mielőtt elértem volna a gyülekezetbe, Isten nagyon sajátos módon vezetett, úgy, ahogy tudott, úgy beszélt hozzám, hogy a saját szókészletemet használta, nagyon jó humorral fűszerezve. (Tudta, hogy erre van szükségem, különben állandóan sírtam volna.)

Jézus azt mondta: „Az én juhaim hallják az én szót” (Jn 10,27)

Leanne Payne amerikai teológus lelkész, valamint a keresztyén ima és gyógyítás szolgálatának alapítója és vezetője így fogalmazta meg a Szentlélek hangját: „Isten leggyakrabban nem dörgő hangon szól, hanem egy halk belső gondolat, egy hirtelen felbukkanó szentírási ige, egy belső kép, egy mély békeség formájában.

Az első személyes istentapasztalatom úgy kezdődött, hogy egy álmot láttam. Az imádsággal is itt találkoztam először. Ez indított arra, hogy elkezdjek egy naplót vezetni, amit azóta is írok, csak elsősorban most már olyan igéket vagy imádságokat jegyzek le, amelyek

megütik a szívemet, vagy azt tapasztalom, hogy megelevenedik az ige az életemben. Szóval ez az álom abban tért el a többitől nagyon erősen, hogy olyan volt mint a valóság, most is vissza tudok idézni sok apró részletet. Hosszú-hosszú napokon keresztül ismétlődött mindig ugyanaz az álom, csak a történet, ami lejátszódott, annak eseménye kicsit mindig folytatódott.

Ekkor tanultam meg imádkozni. Mit jelentett ez nekem attól a perctől? Megtapasztaltam Istent a maga VALÓSÁGÁBAN, azt, hogy mindig, minden pillanatban Isten előtt állok. Tudja minden gondolatom és cselekedetem mozgatórugóját, így bátran állhatok elé, bármely pillanatban kérdéssel, kéréssel, vágyaimmal, örömeimmel, fájdalommal. Ő azt is tudja, hogy teljes bizalmam belé vettem, nem emberekbe, hanem Istenbe. Aki olyan hatalmas, hogy az ember olyan pici előtte, mint egy porszem.

Istennel való kapcsolatomban mindig a lelkemből szakadt fel az imádság, és csendben, hangos szavak nélkül áradt felé.

Ahogy a gyülekezetemben egyre jobban megismertem az igét, Krisztust mint személyes megváltómat, megnyitottam a házamat Isten kereső vagy ismerő emberek számára. Így tanulgattam a gyülekezetünkben és a házi csoportunkban a magasztalás, hálaadás, bűnvallás, kérés ajánlott medrébe terelve a hangos imádkozást.

Ahogy teltek az évek, megtapasztaltam, hogy amikor megérint más fájdalma, testi-lelki krízise, azt szívemre helyezi Isten a közbenjáró imádság által. Mivel a munkahelyemen és a gyülekezetünkben a bölcsődében szolgáltam, ahová Isten megszólításának engedve mentem, a családom mellett a munkahelyi és a gyülekezeti családokat, gyermekeket, szülőket, nagyszülőket helyezte szívemre az Isten, látva harcaikat, tapasztalva egyéni útjaikat.

Az imádság most is, mint mindig, megérkezés Isten jelenlétébe, valóságába, ahol őszinte kérdésem, kérésem, tudhatom, meghallgatásra talál, és a szuverén Isten válasza nem marad el. Tudtam, hogy nem a forma a lényeg, hanem a szív állapota, az őszinte bizalom, amivel Isten felé fordulok.

Számomra a gyülekezetünkben lévő imacsoporthoz szolgálatát Leanne Payne fogalmazta meg tisztán, egyszerűen és érthetően: „Az imacsoporthoz nem tanácsokat adnak, nem pszichologizálnak, hanem a Szentlélek jelenlétébe hozzák a sérült emlékezetet és a fájó pontokat, kérve Krisztust, hogy közvetlenül érintse meg és gyógyítsa meg azokat a területeket.”

Nagyon messziről érkeztem, de most nagyon jó helyen vagyok. Hívok és várok mindenkit, aki megszólítva érzi magát, kedden reggelenként 7 órakor gyülekezetünk imakörébe.

Vadász Csilla

Imaközösség minden helyzetben

Szeretett Gyülekezet!

Az imaéletembe úgy tudlak a leginkább beavatni benneteket, ha röviden megosztom veletek azt a néhány különleges eseményt, amit az imádsággal kapcsolatban már megtapasztalhattam.

(...)

Fiatal felnőttként forrt teljesen egybe számomra a közösség szó az imádsággal. A Református Cursilló nevű lelki hétvégén voltam,

amelyen már többen részt vettek a gyülekezetünkben is. Ez egy kifejezetten férfi alkalom volt, amely elég nyögvenyelősen indult számomra, de szombatra minden megváltozott, bennem és a többiekben is. A délutáni úrvacsora minden korábbi elképzelésemet felülírta. Úgy munkálkodott Isten Szentlelke közöttünk, hogy az istentisztelet után mind az ötven férfi, idős és fiatal, erős és gyenge egyaránt sírt, és teljes erővel ölelgette a másikat. El sem akarom képzelni, hogyan nézhettünk

ki kívülről, de benne lenni igazi csoda volt. Nem értettem, hogy mi történt, hogyan élhetünk meg ilyen földöntúli szeretetet és egységet mi, akik nem is ismertük addig egymást.

Nem sokkal később kiderült, hogy mindannyiunkért több tucat ember imádkozott, név szerint, az egész hétvége során. Ekkor értettem meg, hogy milyen ereje van az imádkozó közösségnek.

(...)

Az imaközösséggel minden szorult helyzetünkben élhetünk, ezt tapasztaltuk meg, amikor egy este a feleségem, Bea migrénes fejfájással küzdött. Ám ez a szokásosnál sokkal keményebb volt, semmilyen gyógyszer nem hatott, sőt egyre jobban szenvedett. Pedig neki igen magas a fájdalomtűrése, mégis a végén már csak összegubózva zokogott a fájdalomtól. Nem volt mást tenni, csak imádkozni. Letérdeltem mellé, és nagyon egyszerű szavakkal, a Jézus Krisztus nevében kértük, hogy szűnjön meg ez a gyötrő fájdalom. És el is múlt.

(...)

A tavalyi Csillagponton imaszolgálatra jelentkeztem. Az imaszolgálatosok feladata egyrészt az, hogy az istentiszteletek és a csoportbeszélgetések alatt közbenjárjanak Istennél a résztvevőkért és a szolgáltókért. Másrészt pedig, hogy esténként, a dicsőítések alatt egy imapárral együtt várják mindazokat, akik imádságot szeretnének kérni. Sokat készültünk erre, magunkat kiüresítve, hogy csatornák lehessünk Isten és az emberek között. És ezt már az első este át is élhettük, mert tényleg adott szavakat a szánkba az imádság közben. A második napon pedig olyat tapasztaltunk az imapárral, amit még soha: egy függőség kapcsán imádkoztunk, és a szabadulás lehetőségét hirdettük az imakérőnek a Jézus Krisztus nevében, ennek hatására pedig feltört belőle minden panasz és fájdalma az Istennel szemben. Épp csak a mellét nem verte közben, olyan erővel adta ki mindezt magából. Ez a kendőzetlen őszinteség mind a kettőnket

megragadott, olyannyira, hogy utána segítséget kellett kérnem, és azon az estén én is meg tudtam szabadulni egy olyan dologtól, amely mindaddig kísértett. Így tett még üresebb és ezáltal alkalmasabb csatornává Isten arra a hétre. Végül a záró estén, utolsóként egy pár jött oda hozzánk, akik egy bűnüket akarták letenni Isten előtt, és végleg befejezni azt. Mind a négyen imádkoztunk, amikor én következtem, belekezdtem az imádságba, de a végére már nem én beszéltem. Pár mondat volt ilyen, de az elsőprő erejű. Zokogtunk mind a négyen, megöleltük őket, és tudtuk, hogy megszabadultak az őket terhelő bűntől. Az imatársam csak azt kérdezte utána, hogy: „Mégis, mik voltak ezek a szavak?” Én pedig nem tudtam válaszolni. Mind a ketten a földre rogytunk, és magasztaltuk Istent. Ekkor hallottuk meg, hogy a színpadon mindeközben az énekes pont arról a konkrét dologról énekelt, amiből ez a pár megszabadult.

(...)

Kedves Testvérek!

Most lehet, hogy ezek alapján néhányan azt gondoljátok, hogy nekem valamilyen professzionális imaéletem van. De ez nem igaz! Nem is sokon múlt, hogy nemet mondjak erre a bizonyágtételre, mert nem akartam ezeket a csodákat rátok önteni, nem akartam dicsekedni velük, mert ezek különleges pillanatok, és egyáltalán nem a mindennapos imaéletemet tükrözik.

(...)

Rájöttem azonban, hogy van okom, és kell is dicsekednem, még hozzá azzal az Istennel, Aki megtette ezeket a csodákat az életemben, hiszen ez mind Ő volt, nem én. És rájöttem, hogy tényleg fejlődött az imaéletem. Még ha sokszor erőtlenség és feszültség is vagyok, még ha sokszor szeszélyes is az imaéletem, de már nem tudom úgy megszólítani az Istent, hogy ne tudnám Őrá ezekből a csodákból azt, hogy mire képes az emberért. Ő vezetni akar, Ő imádkozó társakat ad, Ő a Jézus Krisztus érdeméért gyógyít, szabadít, és szól a Szentlélek által, akár rajtam keresztül is. És még ha nem tenné is, én tudom, hogy képes rá, és szeret. Fejlődött az imaéletem, mert mindig ennek a tudatában szólítom meg.

Köszönöm szépen, hogy közösség tehettem ezeket a megtapasztalásokat és felismeréseket Őrá!

Konrád Máté Dániel

Apakörös sátrazás

Ifis évváró

Június 19-én jó hangulatú évvárón búcsúztunk az ifisekkel az idei tanévtől. Az év során a sorozatainkban istenképeinkkel, imaéletünkkel és a keresztyén lét alapkérdéseivel foglalkoztunk. Az évvárón a 23. zsoltár gondolataival emlékeztünk, és egyben készültünk a nyárra, s különösen a gyülekezeti nagytáborra.

Debrecen-Nagyterdei Református Egyházközség
4032 Debrecen, Bolyai u. 25. Telefon: (52) 410-811
Felelős kiadó: Németh Áron, lelkipásztor
Nagyterdei Református Egyházközség
Számlaszám: 11738008-20012917
Nyomda: Litográfia
Készült: 120 péld.
34. évfolyam 6. szám

www.refnagyszerdo.hu

I.	Itt állt a Szent Sátor		Személyi dísz, dekor	Való-szerű	Péter ap. arámi neve	Japán vers-forma	Divatos-ság, ízlés	Jeruzsá-lemi domb / Isten népe
				Liter	Kén vj.			Z
	Amper	1000x						
	Ószöv. próféta	ELKÉRI Egyne-mű betűi			Akinek a tulajdo-na			
II.								
					Szentkép		Nemzeti Bank	
					Nagy Károly városa		Jákób felesége	
	Aratás-kor ő vágja a rendet	Idősze-rűtlenné válik					Leggya-koribb magán-hangzó	
	Római 50				Lichten-steini autó			
	Jézus anyja				Magasan			
		Mosás előkészí-tése lehet	Milánói Opera-ház				Nitrogén vegy-jele	
	Szintén ne			Az utolsó magyar királyné			Spanyol autó	
	Légnemű anyag				Tánc-motívum	For real rövidítve	Szervezz csinálj valamit!	Becéz-ve: Liz
	Fekete-fehér filmet váltotta							
	Nem itt			+++++ krónikái, fantasy film-sorozat				
	Cukorka márka			++++ P Alvás angolul		ÉDEN betűi nem sorban		Z
				Igyad!				
	Végze-tes		Erősíti magát			Zalai focisok		
			Zebra betű!			Kérdő hang		
	++ GA Holland város	I						M

Gyülekezetünk kórusa Összetartozásunk napján

Kertgondozó szolgálat

Kismamakör

Kisgyerekes kör